

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 10C/310/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814207589
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Tengely
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2015:7814207589.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, samosudca JUDr. Marián Tengely, v právnej veci žalobcu Orange Slovensko, a.s., IČO: 35 697 270, so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, právne zastúpeného Bobák, Bollová a spol. s r.o. advokátskou kanceláriou, IČO: 35 855 673, so sídlom Dr. Vladimíra Clementisa 10, 821 02 Bratislava, a adresou pre doručovanie Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, 821 08 Bratislava, proti žalovanému H. M., I. XX.XX.XXXX, Z. V. I. G. XX, XXX XX V. I. G., o zaplatenie 178,53 € istiny s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Zaväzuje žalovaného uhradiť žalobcovi sumu 37,53 € istiny s 5,50 % ročným úrokom z omeškania od 28.06.2013 do zaplatenia v mesačných splátkach po 10,00 € počnúc od mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť, vždy do konca toho ktorého mesiaca až do úplného zaplatenia pod hrozbou straty výhody splátok nezaplatením ktorejkoľvek splátky.

V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

Nepriznáva žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov tohto konania.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 178,53 € istiny s ročným úrokom z omeškania vo výške 8,50 % od 28.06.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Poukázal na skutočnosť, že so žalovaným uzavrel dňa 21.12.2010 Zmluvu o pripojení č. A5403094, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky. Žalobca v zmysle uvedenej zmluvy vypožičal žalovanému SIM kartu, ktorá žalovanému umožňovala využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom, SIM karte bolo priradené účastnícke telefónne číslo. Ďalej poukázal na to, že v Dodatku mal dohodnutú zmluvnú pokutu, ktorá však rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 6Co/91/2011, bola v inom konaní vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku, a preto je ako dodávateľ povinný sa podľa ustanovenia § 53a zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zdržať používania takejto podmienky. Preto si žalobca, okrem nezaplatených cien za poskytnuté služby za obdobie 2013/04 - 2013/04 vo výške 196,52 €, uplatnil aj náhradu škody vo výške 141,00 € za mobilný telefón Sony Ericsson Elm. Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou, teda predstavuje škodu, ktorú žalovaný žalobcovi spôsobil tým, že získal mobilný telefón za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že sa podpisom Dodatku zaviazal používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby.

Žalobca pokusom o pokonávku zo dňa 13.06.2013 oznámil žalovanému sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu náhrady škody za mobilný telefón a vyzval ho na úhradu dlžnej sumy v dodatočnej lehote. Žalovaný na pokus o pokonávku reagoval čiastočnou úhradou pohľadávky vo výške 158,99 €.

Žalobca si uplatnil aj úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy v súlade so Všeobecnými podmienkami, článok 11, bod 11.14, počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie, t.j. od 28.06.2013. Žalovaný takto dlhuje žalobcovi sumu za neuhradené služby vo výške 37,53 € a sumu zodpovedajúcu uplatnenej škode vo výške 141,00 €, t.j. celkom sumu 178,53 €.

Žalovaný považoval žalobu žalobcu za neodôvodnenú, žalobný návrh za nejasný a neurčitý a uplatňovanie si náhrady škody za nerešpektovanie (obchádzanie) právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa. V písomnom vyjadrení k žalobe poukázal na skutočnosť, že zo žaloby nevyplýva, na základe čoho bola stanovená výška škody, ani to, že škoda skutočne vznikla a že je v akejkoľvek príčinnej súvislosti s jeho konaním. Z opatrnosti vzniesol námietku premlčania, ktorú odôvodnil tým, že žalobca musel o výške škody vedieť skôr, ako ju uvedenými faktúrami fakturoval, a preto došlo k uplynutiu tzv. subjektívnej premlčacej lehoty, počítanej pri premlčaní náhrady škody podľa Občianskeho zákonníka. Žalovaný zároveň vyjadril presvedčenie, že ku dňu vyjadrenia má všetky svoje splatné záväzky voči žalobcovi uhradené. Z uvedených dôvodov žiadal, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Pre prípad, že by ho súd zaviazal na úhradu nejakej sumy, požiadal o možnosť jej splatenia formou mesačných splátok po 10 € z dôvodu, že mu jeho možnosti a schopnosti neumožňujú uhradiť uvedenú sumu jednorázovo.

Podľa ust. § 115a ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky súdny poriadok“), pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa ust. § 200ea ods. 1, 2 a 3 Občianskeho súdneho poriadku:

(1) Ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

(2) Za drobné spory sa nepovažujú veci, ktoré sa týkajú

a) osobného stavu alebo spôsobilosti na právne úkony,

b) sociálneho zabezpečenia,

c) konania o preskúmanie rozhodnutí vydaných v rozhodcovskom konaní,

d) vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov,

e) konania o dedičstve,

f) konania o určenie, zmenu alebo zrušenie vyživovacej povinnosti,

g) konkurzného konania a reštrukturalizačného konania,

h) sporov z pracovných vzťahov a obdobných pracovnoprávných vzťahov,

i) ochrany osobnosti.

(3) Ak je predmetom konania iba príslušenstvo pohľadávky, ktorého hodnota neprevyšuje sumu podľa odseku 1, konanie sa považuje za drobný spor.

Keďže v danom prípade sa jedná o pohľadávku vo výške 178,53 €, teda drobný spor, súd prejednal vec bez nariadenia pojednávania.

Súd sa v konaní oboznámil s listinnými dôkazmi, a to so Zmluvou o pripojení č. A5403094 zo dňa 21.12.2010 (ďalej len „Zmluva o pripojení“), Dodatkom k Zmluve o o pripojení č. A5403094 zo dňa 21.12.2010 (ďalej len „Dodatok“), ako aj s faktúrami za sporné obdobie, s pokusom o pokonávku zo dňa 13.06.2013 a so Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej mobilnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. účinnými od 1. januára 2012 (ďalej len „Všeobecné podmienky“).

Podľa článku 3 bodu 3.7 Dodatku, účastník vyhlasuje, že si je vedomý, že MT je mu predávaný za cenu uvedenú v článku 1 bode 1.2 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou MT a v zmysle tohto Dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny, len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto Dodatku po dobu dohodnutú v tomto Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov uvedených v článku 2 v bode 2.2, 2.3 alebo 2.4) vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT, ako aj na prípadný obsah Prílohy č. 1 Dodatku, by spôsobilo, že Podniku vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT).

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu čo do vyhovujúcej časti (v časti uhradenia poplatkov za služby vo výške 37,53 €) je dôvodná, a preto jej vyhovel. V prevyšujúcej časti, ohľadom uplatneného nároku na náhradu škody vo výške 141,00 €, žalobu žalobcu zamietol.

Nárok žalobcu na zaplatenie poplatkov za služby sa opiera o Zmluvu o pripojení vrátane Všeobecných podmienok ako aj Dodatku k uvedenej zmluve, o faktúry za poskytnuté služby a o ustanovenia zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických telekomunikáciách v znení neskorších predpisov, t.j. v čase uzavretia Zmluvy o pripojení (ďalej len „zákon č. 610/2003 Z. z.“).

V zmysle ust. § 588 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 30. júna 2011, t.j. v čase uzavretia Zmluvy o pripojení a jej Dodatku (ďalej len „Občiansky zákonník“), z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.

Súd na právny vzťah účastníkov aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka, pretože v danom prípade sa jedná o právny vzťah medzi účastníkmi vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, kde na jednej strane vystupuje žalobca ako poskytovateľ služby, ktorá tvorí predmet jeho podnikania, a na druhej strane žalovaný ako spotrebiteľ.

Podľa ust. § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka:

(1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

(3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 53 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka:

(1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

(2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

(3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 42 ods. 4 písm. a) a b) zákona č. 610/2003 Z. z., účastník je povinný

a) používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom, so zmluvou o pripojení a so všeobecnými podmienkami,

b) platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa ust. § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z., zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa ust. § 43 ods. 5 písm. b) zákona č. 610/2003 Z. z., podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

Medzi účastníkmi bola uzatvorená Zmluva o pripojení, ktorej súčasťou boli aj Všeobecné podmienky. Pri uzavretí Dodatku k Zmluve o pripojení žalobca zároveň odpredal žalovanému mobilný telefón za zníženú kúpnu cenu. Na základe zmluvy žalobca poskytoval žalovanému služby, avšak ten za ne nezaplatil v lehote splatnosti ani v dodatočne poskytnutej lehote na plnenie. Súd ho preto zaviazal úhradou dlžnej sumy za poskytnuté telekomunikačné služby vo výške 37,53 €.

Súd dospel k záveru, že v prevyšujúcej časti uplatneného nároku na náhradu škody vo výške 141,00 € s príslušenstvom (s 8,50 % ročným úrokom z omeškania od 28.06.2013 do zaplatenia) žaloba nie je dôvodná, a preto ju zamietol.

Podľa ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Predpokladom vzniku každej občianskoprávnej zodpovednosti je protiprávny úkon, spôsobenie škody a príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou. V niektorých prípadoch sa vyžaduje aj zavinenie. V konkrétnom prípade žalobca Dodatkom k Zmluve o pripojení č. A5403094 zo dňa 21.12.2010 odpredal žalovanému mobilný telefón Sony Ericsson Elm za kúpnu cenu 19,00 € s DPH. Z toho jednoznačne vyplýva, že žalobca ponúkol žalovanému mobilný telefón za dohodnutú kúpnu cenu, a preto nemôže žiadať od žalovaného doplatok kúpnej ceny rovnajúci sa hodnote mobilného telefónu

z dôvodu, že Zmluva o pripojení netrvala 24 mesiacov. Ani článok 3 bodu 3.7 Dodatku k Zmluve o pripojení nemôže založiť zodpovednosť žalovaného za náhradu škody, nakoľko nie je možné viazať predaj hnuiteľnej veci na možnú škodu v budúcnosti, keď na druhej strane došlo k platnému dojednaniu kúpnej ceny priamo v Dodatku k Zmluve o pripojení. Preto súd dospel k záveru, že žalobcovi nevznikla škoda tým, že odpredal mobilný telefón žalovanému so zľavou a tento nedodržel iné dojednania v Dodatku k Zmluve o pripojení.

Podľa ust. § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zanikne dlh splnením.

Podľa ust. § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka:

(1) Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

(2) Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „nariadenie“), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Pri úrokoch z omeškania súd dospel k záveru, že uplatnené úroky vo výške 8,50 % ročne presahujú zákonom dovolený úrok z omeškania, nakoľko k prvému dňu omeškania bol v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 nariadenia zákonný úrok z omeškania vo výške 5,50 % ročne. Súd preto priznal žalobcovi úrok z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške podľa citovaného ustanovenia nariadenia z celkovej dlžnej sumy, a to počnúc dňom 28.06.2013 do zaplatenia, t.j. odo dňa uplynutia žalobcom poskytnutej dodatočnej lehoty na plnenie.

Výrok o priznaní splátok žalovanému sa opiera o ustanovenie § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť lehotu dlhšiu alebo určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí.

Súd dospel k záveru, že vzhľadom na rodinné, majetkové a sociálne pomery žalovaného by nebolo v jeho schopnostiach a možnostiach dlžnú sumu uhradiť jednorázovo v kratšej lehote, a preto umožnil žalovanému dlžnú sumu splatiť v mesačných splátkach po 10,00 € pod hrozbou straty výhody splátok nezaplatením ktorejkoľvek splátky.

Výrok o náhrade trov konania sa opiera o ustanovenie § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Nakoľko žalobca bol úspešný na 21 % v pomere k celku a žalovaný bol úspešný na 79 % v pomere k celku, súd v konečnom dôsledku nepriznal právo na náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov, keďže úspech žalovaného presiahol úspech žalobcu a žalovaný si v konaní náhradu trov neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach prostredníctvom tunajšieho súdu.

Podľa ust. § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, možno odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, odôvodniť len tým, že: a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a Občianskeho súdneho poriadku), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci.